

200800386/1.

Datum uitspraak: 7 mei 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 076/39431 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo, van 21 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 juli 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

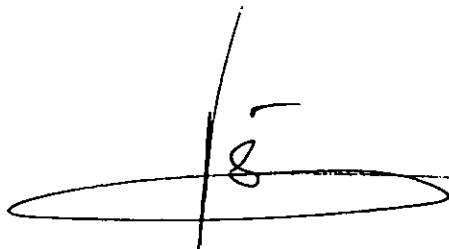
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 mei 2008

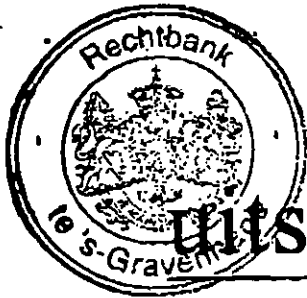
343-495.

Verzonden: 7 mei 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/39431 BEPTDN/BE

uitspraak van de meervoudige kamer

inzake

geboren op
van Etiopische nationaliteit,
IND dossiernummer 0506.23.0158,
eiseres,
gemachtigde: mr. M.J.A. Rinkes, werkzaam bij Stichting Rechtsbijstand Asiel te Arnhem;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
voorheen de Minister van Justitie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder.

1. Procesverloop

Op 23 juni 2005 heeft eiseres een aanvraag om een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Op 7 februari 2006 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 8 maart 2006 heeft eiseres hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 18 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 15 augustus 2006 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 11 oktober 2006. Op 7 augustus 2007 heeft verweerder een verweerschrift ingediend. Bij brief van 27 augustus 2007 heeft eiseres nadere stukken doen toekomen.

Het beroep is ter zitting van 7 september 2007 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. S. van Willigen, ambtenaar ten departemente.

2. Overwegingen

Partijen houdt verdeeld de vraag of verweerder aan eiseres in redelijkheid een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, van de Vw 2000 heeft kunnen weigeren.

Zaaknummer: Awb 06/39431 BEPTDN/BE

blad 2

Op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met c, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Artikel 31, eerste lid, Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 Vw 2000 bepaalt dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren kan overleggen, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Het asielrelaas van eiseres komt op het volgende neer.

De vriend van eiseres is sympathisant van de "Coalition for Unity and Democracy" (CUD), een oppositiepartij in Ethiopië. Na de verkiezingen in mei 2005 zijn vier dagen achtereen twee gewapende mannen bij eiseres thuis geweest. Zij was al die keren alleen thuis.

De mannen, die zeiden van de EPRDF te zijn, vroegen iedere keer waar haar vriend was. Eiseres heeft gezegd dat ze dat niet wist. Bij het derde bezoek is eiseres door beide mannen verkracht, bij het vierde bezoek hebben de twee mannen eiseres en haar ongeborn kind - eiseres was op dat moment zwanger - bedreigd. Na dit vierde bezoek is eiseres vertrokken en heeft tot haar vertrek uit Ethiopië verbleven bij degene die haar geholpen heeft naar Nederland te komen.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op de volgende gronden.

Eiseres is niet in het bezit van reisdocumenten en heeft geen gedetailleerde en verifieerbare verklaringen afgelegd over haar reisroute. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij basale informatie over de reisroute, zoals de vliegtuigmaatschappij waarmee zij naar Nederland is gebleven en de plaats waar een tussenlanding is gemaakt, niet zou kunnen verstrekken. Gezien de summier verklaringen die eiseres heeft afgelegd over haar reis, heeft zij niet aannemelijk gemaakt dat het niet overleggen van reisdocumenten haar niet kan worden tegengeworpen. De afhankelijke positie van eiseres ten opzichte van haar reisagent doet hier niet aan af. Derhalve wordt bij voorbaat afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas, zodat daarvan een positieve overtuigingskracht zal moeten uitgaan.

De CUD, waarvan de vriend van eiseres - naar zij stelt - slechts sympathisant is, wordt in het Algemeen Ambtsbericht Ethiopië van de Minister van Buitenlandse Zaken van februari 2005 genoemd als legale oppositiepartij, zodat kan worden aangenomen dat sympathisanten van deze partij niet zonder meer in de negatieve belangstelling van de autoriteiten staan. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat haar vriend, en dus ook zijzelf, in de negatieve belangstelling van de autoriteiten stonden en er wordt dan ook geen geloof gehecht aan de verklaringen van eiseres dat zij te vrezen heeft voor de autoriteiten in Ethiopië, noch dat zij van die zijde problemen heeft ondervonden. De bij de zienswijze van 8 maart 2006 gevoegde bijlagen maken dit niet anders, nu in casu geen verband kan worden gelegd tussen het asielrelaas van betrokkene en de hiervoor bedoelde bijlagen. Daarnaast heeft eiseres

Zaaknummer: Awb 06/39431 BEPTDN/BE

blad 3

tegenstrijdige verklaringen afgelegd aangaande haar verblijf bij . De verklaring die eiseres hiervoor geeft, te weten, kort gezegd, dat zij de verkrachting wilde verzwijgen, wordt niet gevolgd. Ten slotte worden de verklaringen van eiseres over verkrachting en bedreiging ongeloofwaardig geacht, nu ongeloofwaardig is dat de autoriteiten op de hoogte waren van de verblijfsplaats van eiseres. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt op welke wijze de autoriteiten achter haar verblijfsplaats zijn gekomen. Zij en haar vriend woonden daar pas twee maanden en waren niet geregistreerd. De jaren daarvoor heeft eiseres op diverse adressen verbleven. Gelet op dit alles bezit het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht en is haar relaas niet geloofwaardig.

Eiseres heeft in beroep, samengevat weergegeven, het volgende naar voren gebracht. De afhankelijke positie van eiseres van haar reisbegeleidster is, evenals haar angst en stress wel degelijk van belang. Eiseres heeft tijdens de reis niet gesproken met . die alle reisdocumenten in handen had. Door de angstige situatie waarin eiseres zich bevond, had zij geen aandacht voor details als de plaats waar het vliegtuig een tussenlanding heeft gemaakt of de vliegtuigmaatschappij waarmee zij heeft gevlogen. Eén en ander kan eiseres niet worden toegerekend, zodat haar het voordeel van de twijfel moet worden gegeven. In dit verband wordt verwezen naar paragraaf 196 van het UNHCR handboek. Eiseres heeft naar beste weten en kunnen verklaard over de reis, meer kan van haar in alle redelijkheid niet worden gevergd. Van een situatie waarin bij voorbaat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas is derhalve geen sprake.

Het Ambtsbericht van februari 2005 is volkomen achterhaald en verweerder kan zich daarop niet baseren, aangezien in mei 2005 verkiezingen hebben plaatsgevonden, die tot grote onlusten hebben geleid. Er zijn toen vele politieke tegenstanders van het regime opgepakt, waaronder vele leden en aanhangers van de CUD. In dit verband wordt verwezen naar het ambtsbericht over Ethiopië van december 2006. Weliswaar is de CUD mogelijk een legale partij, maar in Ethiopië is er geen enkele vrijheid van meningsuiting. De bijlagen bij de zienswijze gaan over de verkiezingen in mei 2005 en alle gevolgen daarvan en gaan dus precies over de periode dat eiseres meermalen thuis werd lastiggevalen door de veiligheidsdienst - omdat men haar vriend zocht - en werd verkracht en werd genooddaakt te vluchten. Er is dus sprake van 'family related persecution' in de zin van het UNHCR handboek: door eiseres te verkrachten en te bedreigen trachtte de overheid achter de verblijfsplaats van haar vriend te komen. Derhalve is er sprake van een direct verband tussen de asielmotieven van eiseres persoonlijk en de inhoud van de bewuste bijlagen, waaruit blijkt dat leden en aanhangers van de CUD wel degelijk gegronde vrees hebben voor vervolging, vanwege hun politieke overtuiging en activiteiten. Daarnaast wordt bestreden dat eiseres "te laat" zou hebben verklaard over de verkrachting. Zij heeft daarover immers verklaard tijdens het nader gehoor. Het verblijf bij Sara heeft eiseres aanvankelijk, tijdens het eerste gehoor, verzwegen omdat zij anders ook over de verkrachting had moeten gaan praten. Bezien vanuit de situatie van een (getraumatiseerd) slachtoffer van recent seksueel geweld is dit begrijpelijk en aannemelijk. Voor eiseres is er een direct verband tussen de verkrachting en haar verblijf bij . Wat betreft het aannemelijk maken van hoe de autoriteiten achter haar adres zijn gekomen, wordt eiseres voor een volkomen onmogelijke bewijslast geplaatst. Eiseres weet eenvoudigweg niet hoe de autoriteiten achter haar adres zijn gekomen. Al met al is het relaas van eiseres geloofwaardig en zeer aannemelijk, zodat geoordeeld moet worden dat zij een reëel risico loopt (opnieuw) slachtoffer te worden van een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bij gedwongen terugkeer naar Ethiopië. Verder zijn er voldoende concrete redenen en aanwijzingen om aan te nemen dat eiseres in het bezit zou moeten worden gesteld van een humanitaire verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard, al dan niet op grond van het traumatabeleid. Hierbij wordt aangetekend dat eiseres als gevolg van seksueel misbruik tijdens haar zwangerschap aan meerdere ernstige psychische klachten lijdt.

Zaaknummer: Awb 06/39431 BEPTDN/BE

blad 4

De rechtbank overweegt als volgt.

Vaststaat dat eiseres bij aankomst in Nederland geen reisdocumenten heeft overgelegd. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in de door eiseres gestelde feiten en omstandigheden geen grond behoeven te vinden haar de gevolgen van het ontbreken van enige documenten over de reis niet toe te rekenen. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), onder meer de uitspraak van 23 januari 2004, JV 2004/104, doet de omstandigheid dat eiseres, naar zij stelt, afhankelijk was van een reisagent niet af aan haar eigen verantwoordelijkheid voor de staving, waar mogelijk, van onder meer haar reisrelaas. Er is geen aanleiding daarover in deze zaak, naar aanleiding van de stelling van eiseres dat zij haar reisdocumenten niet in handen heeft gehad, anders te oordelen.

Van eiseres had dan ook mogen worden verwacht, zoals ook in het ter zake door verweerder gevoerde, niet onredelijk te achten, beleid in paragraaf 24/3.6.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is verwoord, dat zij over de reisroute en het ontbreken van documenten consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen aflegt. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres zodanige verklaringen niet heeft afgelegd. In het bijzonder is niet, dan wel onvoldoende aannemelijk gemaakt dat eiseres niet ten minste informatie had kunnen verstrekken over de vliegtuigmaatschappij waarmee zij naar Nederland is gevlogen en/of over de plaats waar het vliegtuig een tussenlanding heeft gemaakt. Gelet hierop heeft verweerder eiseres in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 kunnen tegenwerpen. Mitsdien moet van het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht uit gaan. Dienaangaande wordt het volgende overwogen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres vage verklaringen heeft afgelegd over, kort gezegd, de negatieve belangstelling voor haar van de Ethiopische autoriteiten en dat zij daarmee niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij in de negatieve belangstelling van de Ethiopische autoriteiten zou staan. In het bijzonder heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat, zoals verweerders gemachtigde ter zitting heeft betoogd, niet aannemelijk is dat de vriend van eiseres sympathisant is van de CUD en, zoals in het bestreden besluit staat, dat deze omstandigheid op zich onvoldoende is om aan te nemen dat eiseres te vrezen heeft voor de autoriteiten in Ethiopië. Reeds om die reden kunnen de door eiseres overgelegde documenten, die zien op, kort gezegd, het optreden van de Ethiopische autoriteiten jegens CUD-leden en -aanhangers niet van betekenis worden geacht.

Gegeven het feit dat eiseres in de drie jaar voorafgaande aan haar vertrek op verschillende adressen heeft gewoond en de laatste twee maanden op een adres woonde waar zij niet stond geregistreerd, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het ongeloofwaardig is dat de autoriteiten op de hoogte waren van het adres van eiseres en haar vriend. Naar verweerder terecht stelt, is het aan eiseres om dit aannemelijk te maken.

De rechtbank stelt voorts vast dat eiseres tijdens het eerste gehoor, blijkens het verslag daarvan, heeft verklaard dat een meisje () haar heeft geholpen naar Nederland te komen en: "Die vrouw kwam in de omgeving van mijn huis. Wij hadden daar afgesproken." (p.7), terwijl eiseres tijdens het nader gehoor, blijkens het verslag daarvan, heeft verklaard dat zij vanwege de verkrachting bij is gaan wonen (p.7), dat zij voor het eerst had ontmoet tien dagen voor het eerste bezoek van de mensen van de veiligheidsdienst (p.8) en dat zij na de vierde dag waarop deze mensen haar hadden bezocht op straat ontmoette, waarna zij samen naar haar huis zijn gegaan.

Zaaknummer: Awb 06/39431 BEPTDN/BE

blad 5

De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat verweerder de door eiseres opgevoerde reden voor deze tegenstrijdige verklaringen redelijkerwijze had moeten volgen. In het bijzonder heeft eiseres onvoldoende aannemelijk gemaakt dat het voor haar tijdens het eerste gehoor niet mogelijk was om te melden dat zij al kende en dat zij ook enige tijd bij haar heeft verbleven, zonder iets te hoeven zeggen over de verkrachting.

Gezien het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Verweerder heeft dan ook in redelijkheid kunnen weigeren aan eiseres een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, van de Vw 2000.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

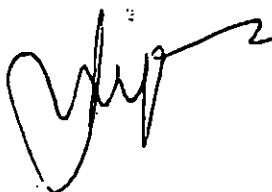
Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Beslist dient derhalve te worden als volgt:

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.B. Elferink als voorzitter en mrs. W.F. Claessens en E. Lutikhuis-Horsthuis als leden, en in tegenwoordigheid van J.T.M. Nijboer als griffier in het openbaar uitgesproken op 21 DEC 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden 21 DEC 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Daniëls en Partners
Postbus 3060
6802 DB ARNHEM
tel. 026 - 3516190
fax 026 - 3518404

mw. mr. M.J.A. Rinkes
advocaat

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 JAN 2008	
ZAAKNR.	0386
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380

Hoger beroepschrift

ARNHEM,

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Ethiopische
IND-nummer : 0506.23.0158

Appellante kiest te dezer zake woonplaats te Arnhem, postadres: Postbus 3060, 6802 DB, ten kantore van Daniëls en Partners, waarvan mev. mr. M.J.A. Rinkes verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Appellante stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, Vreemdelingenkamer, van 21 december 2007, Awb 06 / 39431.

Een kopie van de uitspraak werd reeds overgelegd.

In bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellante tegen de afwijzing van het verlenen van een verblijfsvergunning asiël als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) afgewezen.

Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verder te noemen verweerder, van 18 juli 2006 in zake appellant.

1 GRIEVEN

Appellante heeft grieven tegen de uitspraak.

De grieven zijn gericht tegen de overwegingen onder 2, op pagina 4 en 5, eerste alinea van de bestreden uitspraak.

Appellante kan zich niet verenigen met het oordeel van de rechtbank over het feit dat volgens de rechtbank het adres van appellante niet bij de autoriteiten van het land van herkomst bekend kon zijn geraakt nu zij op verschillende adressen heeft verbleven en appellante ook niet zou hebben aangetoond hoe de autoriteiten op de hoogte zijn geraakt van de verblijfplaats van appellante. Een en ander zou daarom niet geloofwaardig zijn te achten. De rechtbank gaat daarin mee met de stelling van verweerder op dit punt.

Appellante meent dat de rechtbank hiermee miskent dat verweerder een onjuiste redering aanhangt nu volgens appellante het een het ander niet uitsluit.

Appellante heeft al aangeduid dat op haar een onmogelijke bewijslast wordt gelegd nu zij enkel kan verklaren vanaf het moment van dat de autoriteiten haar adres hebben achterhaald en haar benaderd hebben. Appellante kan en kon dit niet anders concretiseren

dan door middel van hetgeen zij hierover heeft verklaard. Deze verklaringen zijn consistent, gedetailleerd.

Vervolgens miskent de rechtbank en volgt daarin ten onrechte verweerder, dat het voor appellante ook al tijdens het eerste gehoor niet mogelijk was duidelijk te zijn over haar verblijf bij de reisagente, omdat voor appellante en ander onlosmakelijk verbonden was met de verkrachting en aldus het moeten spreken daarover. Tijdens het nader gehoor heeft zij haar verklaringen gecorrigeerd en aangevuld en alsnog over de verkrachting gesproken. Het is onjuist dat de rechtbank verweerder op dit punt volgt als zijnde tegenstrijdig verklaringen nu zij juist tijdens het nader gehoor alsnog de moed heeft gehad over de verkrachting te spreken en daarmee ook een correctie heeft aangebracht op het eerste gehoor. De rechtbank heeft appellante daarin ten onrechte niet willen volgen. Daarnaast is het van belang dat het eerste gehoor niet dient om asielmotieven op te nemen. Ook daaraan is de rechtbank voorbij gegaan.

Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellante verzoekt uw afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en doende wat de rechtbank had behoren te doen en het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering en de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Eventuele griffierechten dienen ten laste van de rekening-courant te worden gebracht.

Tot slot verzoek ik u mij het proces-verbaal van de ten behoeve van appellanten gehouden zitting bij de Arrondissementsrechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hoogachtend,

M.J.A. Rinkes,
Advocaat-gemachtigde